

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 10C/429/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7513216422
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Pribula
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2015:7513216422.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice-okolie samosudcom JUDr. Jozefom Pribulom v právnej veci navrhovateľa PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO 35 792 752, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková s.r.o., Kubániho 16, Bratislava proti odporkyňi: Ľ. Y., L.. XX.XX.XXXX, J. T. M.S. XXX, XXX XX T. M., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: OZ právna pomoc spotrebiteľom, IČO: 422 47 268, so sídlom Sofijská 13, 040 13 Košice, zast.: JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom so sídlom Stará Baštová 2, 040 01 Košice, v konaní o zaplatenie 1.130,45 eur s prísl. takto

rozhodol:

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi 84,82 eur spolu s 3,275% ročným úrokom z omeškania zo sumy 84,82 eur od 14.02.2012 až do zaplatenia, všetko to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti návrh z a m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Vedľajšiemu účastníkovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ podaným návrhom žiadal, aby súd zaviazal odporkyňu zaplatiť mu 1.130,45 eur spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,065% denne a úrok z omeškania vo výške 3,275% ročne :

- zo sumy 40,19 eur od 27.11.2010 do 09.12.2010,
- zo sumy 40,18 eur od 27.01.2011 do 22.02.2011,
- zo sumy 40,18 eur od 27.02.2011 do 17.03.2011,
- zo sumy 39,87 eur od 27.03.2011 do 04.04.2011,
- zo sumy 39,87 eur od 27.05.2011 do 22.06.2011,
- zo sumy 38,91 eur od 27.06.2011 do 25.08.2011,
- zo sumy 40,19 eur od 27.07.2011 do 25.08.2011,
- zo sumy 19,29 eur od 27.08.2011 do 19.09.2011,
- zo sumy 39,48 eur od 27.09.2011 do 30.10.2011,
- zo sumy 16,56 eur od 31.10.2011 do 21.11.2011,
- zo sumy 40,19 eur od 27.10.2011 do 21.11.2011,
- zo sumy 14,94 eur od 27.11.2011 do 28.03.2012,
- zo sumy 40,19 eur od 27.12.2011 do 28.03.2012,
- zo sumy 5,13 eur od 29.03.2012 do zaplatenia,
- zo sumy 40,19 eur od 27.01.2012 do zaplatenia,
- zo sumy 40,19 eur od 27.02.2012 do zaplatenia,
- zo sumy 1.044,94 eur od 02.03.2012 do zaplatenia,

tak, že tento úrok z omeškania a táto zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 750 eur a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 750 eur, len 9% ročný úrok z omeškania zo sumy 1130,45 eur od zaplatenia a trovy tohto konania.

Svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 19.10.2010 uzatvoril s odporkyňou zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol odporkyňi úver vo výške 750 eur. Odporkyňa sa zaviazala úver splatiť v mesačných splátkach po 40,19 eur po dobu 42 mesiacov. Odporkyňa sa dostala do omeškania pri splátke č 1. o viac ako tri mesiace, a navrhovateľ tak pristúpil k okamžitej splatnosti úveru. Odporkyňa má uhradiť sumu neuhradených splátok 1130,4 eur, ku dňu 01.03.2012, čo doposiaľ neuhradila. Do okamžitej splatnosti úveru uhradila sumu 557,53 eur.

Odporkyňa si návrh s poučením a predvolaním na pojednávanie prevzala dňa 22.09.2015, vo veci sa nevyjadrila, opatrovník bol uznesením sp.zn.: 10C/429/2013 dňa 06.10.2015 zrušený, nakoľko si odporkyňa túto zásielku prevzala.

Dňa 09.05.2014 vstúpil do konania vedľajší účastník OZ Právna pomoc spotrebiteľom, IČO: 42 247 268, so sídlom Sofijská 13, 040 13 Košice, zast.: JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom so sídlom Stará Baštová 2, 040 01 Košice. Vedľajší účastník sa žalobnému návrhu vyjadril podaním zo dňa 26.05.2014, v ktorom poukázal na vysoké úroky v rozpore s dobrými mravmi, ako aj na údaje vyplývajúce z karty klienta, a to tak, že odporca už väčšinu požičanej sumy vrátil, preto by mal súd žalobu nad 82,84 eur zamietnuť, žiadal aj priznať trovy konania vo výške 86% z výpočtového základu za dva úkony právnej pomoci, celkovo v sume 119,45 eur.

Súd nariadil pojednávanie dňa 15.10.2015, predvolaní účastníci konania sa konania nezúčastnili a súhlasili s prejednaním a rozhodnutím vo veci bez ich prítomnosti.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom, žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru, oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, pokusom o zmier, zmluvnými podmienkami poskytnutia revolvingového úveru, kartou klienta, podaním navrhovateľa zo dňa 14.02.2014, vyjadrením vedľajšieho účastníka zo dňa 26.05.2014 a zistil tento skutkový stav:

Navrhovateľ uzatvoril dňa 21.10.2010 s odporkyňou zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX na základe ktorej poskytol odporkyňi úver vo výške 750 eur, ktorý sa zaviazala splácať 42 v mesačných splátkach po 40,19 eur, pri ročnej úrokovej sadzbe 70,03% a RPMN 63,33% s tým, že celková cena úveru činí sumu 1.687,98 eur. Odporkyňa sa s úhradou zameškaných splátok dostala do omeškania už pri splátke č. 1 až o tri mesiace, preto navrhovateľ pristúpil k okamžitej splatnosti úveru a to dňa 08.02.2012. Navrhovateľ tak žiada zaplatiť sumu 1130,45 eur spolu s príslušenstvom a trovami tohto konania. Vzhľadom na neprehľadnosť žiadaného petitu návrhu vyzval súd výzvou dňa 03.12.2013 navrhovateľa aby špecifikoval samotnú istinu revolvingového úveru. Navrhovateľ podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 24.01.2014 uviedol, že žalovaná suma predstavuje neuhradenú časť zo sumy zosplatených splátok, ide o súčet všetkých splátok, ktoré sa stali splatnými a neboli uhradené, a teda ide o istinu vo výške 1.321,27 eur a neuhradené úroky vo výške 1.614,27 eur.

Zmluva o revolvingovom úvere bola uzavretá v zmysle § 497 - 507 Obchodného zákonníka. Súd však mal za to, že na daný právny vzťah je potrebné aplikovať zákon 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ustanovenia Občianskeho zákonníka - § 52 a nasledujúce a zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

Podľa § 52 ods. 1-4 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak:

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že odporkyni bol poskytnutý spotrebiteľský bezúčelový revolvingový úver s chváleným nákupným rámcom 750 eur, ktorý odporkyňa aj začala čerpať. Podľa predloženej karty klienta jej bola vyplatená čiastka vo výške 642,35 eur, z ktorej uhradila sumu 557,33 eur.

Súd preskúmal danú uzavretú zmluvu a zistil, že neobsahuje niektoré zákonom dané náležitosti, tak ako to ukladá zákon o spotrebiteľských úveroch. Zmluva neobsahuje údaje týkajúce sa konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Súd preskúmal dohodnuté úroky z úveru ako aj RPMN a zistil, že tieto sú podľa názoru súdu v hrubom rozpore s dobrými mravmi, nakoľko podľa zverejnených priemerných úrokových sadziieb (na webovom sídle Národnej banky Slovenska: <<http://www.nbs.sk/sk/statisticke-udaje/udajove-kategorie-sdds/urokove-sadzby/priemerne-urokove-miery-z-uverov-obchodnych-bank>>) poskytnutých pre spotrebiteľské úvery v rozhodujúcom období (t.j. ku dňu 21.10.2010, kedy bola uzavretá úverová zmluva) v kategórii Nové obchody pre domácnosti, pri spotrebiteľských úveroch so splatnosťou od 1-5 rokov činila úroková sadzba hodnotu 9,67% ročne. V zmluve bola dohodnutá ročná úroková sadzba 70,03% čo je zjavne v rozpore s dobrými mravmi. Rovnako tak súd zistil, že v rozhodujúcom období bola priemerná RPMN pre obdobie úvery v kategórii ostatných spotrebiteľských úverov na 1-5 rokov vo výške do 1500 eur pri zmluvnej splatnosti 1-5 rokov činila priemerná RPMN v danom období 44,86% (údaj získaný z webového sídla Ministerstva financií Slovenskej republiky <http://www.finance.gov.sk/Default.aspx?CatID=6783>), pričom v zmluve je dohodnutá RPMN vo výške 76,21% čo je v zjavnom rozpore s tým, čo sa pre obdobie úvery v danom období poskytovalo, pričom zo zmluvy je evidentné, že odporkyni mal byť poskytnutý revolvingový úver s úverovým rámcom 1500 eur, ktorého odplata prevyšuje cenu poskytnutého úveru o viac než 100%, keďže odporkyňa mala tak vrátiť sumu 1687,98 eur.

Vzhľadom na uvedené sa v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý úver pokladá za bezúročný a bez poplatkov.

Dobré mravy patria medzi všeobecne uznávané zásady konania, na ktoré je povinný súd zo svojej úradnej moci prihliadať, či tieto boli v jednotlivých právnych vzťahoch medzi účastníkmi konania dodržané, a pokiaľ tomu tak nie je, zabrániť aby slabšia zmluvná strana - v tomto prípade spotrebiteľ, bola pred takýmito praktikami zo strany veriteľov ochránená.

Dobré mravy predstavujú pojem, ktorý nie je presne zákonom definovaný, ale môžeme ho považovať za súhrn takých etických hodnôt, ktoré sú všeobecne uznávané a ktoré sú určitou etickou a morálnou vodiacou linkou pri vzniku, zmene alebo zániku právnych vzťahov v demokratickej spoločnosti.

K problematike dobrých mravov sa vo svojej rozhodovacej činnosti vyjadril aj Najvyšší súd Slovenskej republiky, keď vo svojom rozhodnutí sp. zn.: 3Cdo/173/2003 uviedol, že za právny úkon priečiaci sa dobrým mravom v zmysle §3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, treba považovať úkon, ktorý je všeobecne neakceptovateľný z hľadiska spoločnosti prevládajúcich morálnych zásad a princípov vzájomných vzťahov medzi ľuďmi. Súlad právneho úkonu s dobrými mravmi treba posudzovať vždy komplexne so zreteľom na konkrétnu situáciu na oboch stranách sporu (nielen osoby vykonávajúce určité právo, ale aj osoby týmto úkonom dotknutej), s prihliadnutím na všetky okolnosti a nezávisle od vedomia a vôle (zavinenia) toho, kto právo alebo povinnosť vykonáva. Ustanovenia § 3 ods. 1 OZ nemá vlastnú priamu platnosť, upravuje iba spôsob aplikácie a interpretácie ustanovení, ktoré priamo upravujú právne vzťahy a to na základe všeobecných pravidiel morálnej tolerancie a morálneho charakteru konajúcich.

Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

Krajský súd v Prešove, v právnej veci sp. zn. 3Co/114/2014, v ktorom sa vyjadril aj k výške zmluvných úrokov: „Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností a preto správne postupoval súd prvého stupňa, ak nepriznal žalobcovi žiadané úroky predstavujúce viac ako 100 % oproti priemeru úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere (v tom čase 12,67 % ročne). V tejto súvislosti odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že pokiaľ sú úroky neplatné v celom rozsahu, nemožno ich ďalej ani moderovať, a preto súd prvého stupňa nesprávne postupoval, ak považoval dohodu o výške úrokov nad 12,67 % ročne za absolútne neplatnú. Správne mal ustáliť, že úroky sú neplatné v celom rozsahu. Táto okolnosť totiž spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení účastníkov v neprospech spotrebiteľa v zmysle § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka a za týchto okolností je potrebné hodnotiť dohodu o výške úrokov ako absolútne neplatnú.“

Úroková miera dohodnutá medzi účastníkmi prevyšuje obvyklú úrokovú mieru, preto je takéto dojednanie neplatné pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka, nakoľko v čase poskytnutia úveru priemerná výška úroku za novoposkytnuté spotrebiteľské úvery činila výšku 9,67% a dohodnutá úroková miera medzi účastníkmi konania činila výšku 70,01% čo vyše 700% viac oproti obvyklej úrokovej miery poskytovanej finančnými inštitúciami v rozhodujúcom období. Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o výške úrokov za absolútne neplatnú. Pokiaľ sú úroky neplatné, nemožno ich ďalej moderovať a tým poskytnuté úvery aj revolvingy sú z uvedeného dôvodu bezúročné a bez poplatkov.

Z vyššie uvedeného možno ustáliť, že účastníci konania uzavreli medzi sebou špecifikovanú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru, hoci zmluva tak, ako bola uzavretá medzi účastníkmi konania nespĺňa zákonom stanovené náležitosti, preto plnenie zo strany veriteľa v prospech dlžníka možno posúdiť iba na základe bezdôvodného obohatenia.

Podľa ust. § 451 ods. 1,2, zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, v znení účinnom v čase podpísania zmluvy, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako je majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa výpisu z karty klienta odporkyňa vyčerpala sumu 642,35 eur, zároveň však vykonala úhrady vo výške 557,33 eur. Vzhľadom na to, že súd vyhlásil tento úver za bezúročný a bez poplatkov, všetky úhrady odporkyne mali byť tak pripísané v celom rozsahu na istinu úveru, súd tak zaviazal odporkyňu

na zaplataenie rozdielu tejto sumy, ktorá činí výšku 84,22 eur a vo zvyšku zamietol žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú.

Súd považuje za potrebné uviesť, že všeobecné obchodné podmienky nesmú slúžiť na to, aby do nich v často neprehľadnej, zložito formulovanej a malým písmom písanej forme ukryl zmluvný partner spotrebiteľa dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých predpokladá, že pozornosť spotrebiteľa uniknú (včítane dojednaní o zmluvnej pokute). Pokiaľ tak urobí, spreneverí sa princípu dôvery a takému jeho jednaniu nie je možné priznať právnu ochranu pre rozpor so zásadami poctivého obchodného styku.

Podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas neplní, je v omeškaní. Ak ide o meškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úroku z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Vykonávacím predpisom je Vládne nariadenie 87/1995 Z.z. v platnom znení. Podľa § 3 tohto vládneho nariadenia výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Navrhovateľ si uplatnil v konaní nižšiu úrokovú sadzbu úroku z omeškania a preto mu ju súd priznal tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Navrhovateľ mal v konaní len čiastočný úspech, z uplatňovanej istiny sumy 1.130,45 eur bol úspešný len v sume 84,22 eur a v prevyšujúcej časti súd návrh zamietol, úspešnejší odporca v tomto konaní nežiadal priznať náhradu trov konania a preto súd rozhodol tak, že účastníkom náhradu trov konania nepriznáva.

Čo sa však týka trov vedľajšieho účastníka konania, ktorý si za vynaloženú právnu pomoc žiadal priznať, súd mu tieto trovy nepriznal. Súd považuje trovy vedľajšieho účastníka za neúčelne vynaložené, pretože vedľajší účastník vo viacerých právnych veciach vstupuje opakovane, permanentne sa opakujúcim takmer totožným podaním, pričom nedisponuje ani so základnými informáciami o danom konaní, iba sa domnieva, že daná právna vec sa dotýka spotrebiteľa.

Združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu žalovaného, a to oznámením o vstupe do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávanom prípade a len z označenia účastníkov konania usudzuje, že ide o spotrebiteľskú vec. Len na základe skutočností, že žalovaným je spotrebiteľ bez akýchkoľvek vedomostí o predmete a stave konania je nemožné pripraviť sa na zastupovanie v tej-ktorej právnej veci, a teda naplniť podstatu právneho úkonu - príprava a prevzatie zastúpenia. Vedľajší účastník niektoré podania nadbytočne opakuje, bez uvedenia nových, významných skutočností, vzťahujúcich sa na predmet sporu. (Uznesenie Krajského súdu v Prešove spzn.: 1Co/254/2013 zo dňa 19.12.2013).

Právo na právnu pomoc sa priznáva každému, tak fyzickej, ako aj právnickej osobe, ak vystupuje v spore ako žalovaná strana a hlavný význam práva na právnu pomoc spočíva v tom, že orgány uvedené v Čl.47 ods.2 Ústavy SR majú zodpovedajúcu povinnosť nebrániť účastníkom, aby v konaní pred nimi využívali právnu pomoc, že súčasťou základného práva na právnu pomoc je aj právo na úhradu účelne vynaložených trov konania a v tejto súvislosti má vedľajší účastník rovnaké možnosti ako ktorýkoľvek iný účastník v konaní v súvislosti so svojim zast. v rámci zák. upravených možností, t. j. nie je vopred vylúčený z možnosti zvoliť si na svoje zast. advokáta, avšak tým, že sa mu neprizná náhrada trov konania - trov právneho zast., pretože sa nepovažujú za účelne vynaložené, lebo neboli v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania (nález II.ÚS 78/03 z 9.9.2004 Ústavného súdu SR) nie je porušené jeho základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa Čl.47 ods.2 a 3 Ústavy SR. Znenie § 137 O. s. p. (účinné od 1.1.2012) síce medzi trovy konania zahŕňa i náhradu výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, avšak ide o náhradu výdavkov právnickej osoby, nie o odmenu za zast., ak je zástupcom advokát tejto právnickej osoby. Napokon treba dodať, že paušálny vstup vedľajšieho

účastníka do všetkých konaní, v ktorých žalobca vystupuje, bez zreteľa na stav konkrétneho súdneho konania, vôľu spotrebiteľa a účelnosť jeho úkonov, nemožno považovať za dôkaz o jeho vôli naplniť cieľ svojej činnosti. S prihliadnutím na cieľ vedľajšieho účastníka, ktorým je ochrana a presadzovanie oprávnených záujmov spotrebiteľa, a na konkrétne okolnosti prípadu a to najmä skutočnosť, že vstúpil do konania ako profesná organizácia na ochranu spotrebiteľa z vlastného podnetu, a splnomocnil na svoje zast. advokáta, hoci zo samotnej jeho podstaty vyplýva, že musí byť schopný pomáhať tomu účastníkovi konania, na strane ktorého vstupuje do konania, nemožno - ako už bolo uvedené - považovať jeho trovy za účelne vynaložené a tiež nemožno opomenúť skutočnosť známu súdu z iných vecí, v ktorých je ten istý žalobca, ako v prejednávanej veci, že aj iné subjekty s rovnakým predmetom činnosti (cieľom) ako vedľajší účastník, vstupujú do toho istého konania na strane žalovaného ako vedľajší účastník a na svoje zast. splnomocňujú advokáta, čo nutne vedie k úvahe, že primárnou pohnútkou pre vstup do konania nie je ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa. (Uznesenie Krajského súdu v Košiciach, sp.zn. 5Co/546/2013 zo dňa 15.07.2014)

V tomto prípade vstúpil vedľajší účastník do konania bez vedomia a súhlasu odporcu, a vykonal prostredníctvom svojho právneho zástupcu úkony a podania, ktoré sa opakujú v množstve iných, obdobných vecí, súd preto tieto úkony nepovažoval za účelne vynaložené aj s prihliadnutím na rozhodovacia prax súdov v takýchto veciach, a preto trovy právneho zastúpenia právnenému zástupcovi vedľajšieho účastníka nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice - okolie.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a O.s.p.),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na výkon súdneho rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci.